

Verf. *Hic autem forensis usus.*

- 22 De justificatione protectionis Regiæ apud nos moribus, & legibus introductæ, fusè nostrates disserunt, præsertim Greg. Lop. in l. 13. gloss. 3. tit. 13. part. 1. Salgad. d. cap. 1. ex num. 40. Azeved. in d. l. 2. Recop. Cevall. sup. gloss. 1. cum seqq. alios cumulant Salgad. num. 16. & Barbosa de Jur. Eccles. lib. 1. cap. 39. §. 2. num. 180. verf. *Hic igitur*, qui ut præmissimus num. 19. hujusmodi recursum, & protectionem damnat, cujus fundamentis satisfacit Salgad. ex num. 22. de quo Neotericus D. Frass. egregiè sup. d. cap. 38.

Verf. *Adversus verò Clericos.*

- 23 Hujusmodi comminationis, quæ in Judices Ecclesiasticos vim inferentes præmitti solet, meminit Gurtier. Practic. lib. 2. quæst. 20. in fin. Alfar. de offic. Fiscal. gloss. 2. num. 15. Quomodo hi coercantur, si parere tenuerint decretis, quæ per Regios Judices expediuntur ad vim tollendam, trad derunt Alfar. ubi proxime, Bobad. sup. lib. 2. cap. 28. num. 139. D. Frass. d. cap. 38. num. 42. qui docet multari posse, ex pluribus. Cur. Philip. dict. §. 5. numero 34. Cevall. gloss. 16. num. 10. ubi quod incurrunt poenam legis 4. tit. 1. lib. 4. Recop. Utrum possint ad expensas damnari à superioribus laicis iudicibus propter vim illatam, disputat Gurtier. dict. quæst. 20. Salgad. d. cap. 2. à num. 243.

Verf. *Sed & ex multis aliis.*

- 24 Adde Salgad. de retent. Bullar. part. 1. cap. 9. num. 37. & ex stylo Granatenfis Regii Prætorii, de quo D. Covar. testatur, videtur inferendum, quod facultas cognoscendi per viam violentiæ adaptari poterit ad quolibet casus, si consulerit notoriè de vi per Ecclesiasticos illata, aut inferenda, præsertim si Superior Ecclesiasticus aut nolit, aut non possit oppressis subvenire: ad quod conducit disputatio Salgadi in d. cap. 9. ex num. 13. quo, si placuerit, temperatè, cautè, ac si ne ambitione ampliandæ jurisdictionis utendum, Consule D. Frass. sup. cap. 35. ex num. 16. & cap. 36. ac 37.

- 25 Sunt verò causæ, quæ intuitu violentiæ ad Suprema Prætoria deferri prohibentur, veluti si ad Tribunal Sanctæ Inquisitionis, aut Cruciatæ spectant, de quibus omnibus latè Salgad. de Reg. protect. part. 1. cap. 2. præf. 5. per tot. Bobadill. sup. lib. 2. cap. 10. numero 91. Cur. Philipp. part. 1. §. 5. num. 34. in quibus numeratur visitatio Regularium, quæ per Prælatos fieri solet. Carrasc. in Recopilat. cap. 6. §. 4. numero 20. in fin. At nihilominus iudicibus Cancelliarum novi orbis specialiter jubetur, ut super modum procedendi in visitatione Regularium vigilent: & si Vicarii, aut Commissarii generales, Visitatores, & Conservatores notariè excesserint, se interponant, vim aufferentes in oppressorum tutelam: quod in Hispania soli Regio Castellæ Consilio reservatur, l. 40. tit. 5. lib. 2. Recop. Solorz. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 4. cap. 3. num. 35.

Ad Num. 4.

Apud nos Sedis Apostolicæ Nuntii, qui in Regia Curia continuo resident, jurisdictionem ullam exercere verantur, nisi prius literas delegationis suæ cum facultatibus concessis apud Consilium Regium exhibeant: quæ quidem facultates, cum expedit, restringuntur, de quo in remission. ad tit. 8. lib. 1. Recop. Bobad. d. cap. 18. numero 207. Salgad. de retent. Bullar. part. 1. cap. 2. numero 51. Salced. prax. crimin. cap. 34. numero 19. Cevall. commun. cont. commun. 9. 897. num. 324. & 338.

Verf. *Sic etiam in his regnis.*

Succedit alia species regie protectionis, cum scilicet Bullæ in Curia Romana expediuntur, quibus jus regium læditur, aut privatorum; nam illarum exequutio impeditur, & per Consilium Regium retinetur interposita ad Sedem Apostolicam supplicatione: de quo egregium opus dedit in lucem Salgadus, & si quis plures alios consulere exoptet, adeat Solorzan. d. tom. 2. lib. 3. cap. 25. numero 45. ex quo observandum, quo in Indiis Occidentalibus literæ Apostolicæ executioni mandari prohibentur, nisi in supremo illarum Consilio recognita exequi permittantur. De quibus in l. 25. tit. 3. lib. 1. Recopilat. & quoad Indiarum Regna in nova schedularum compilatione nonnulla rescripta recensentur sub. tom. 1. & 2. tit. 7. Quod itidem ibi cavetur de literis superiorum Prælatorum Regularium, exceptis iis quæ spectant ad internam, & ordinariam gubernationem, ut habetur tom. 2. tit. 7. sum. 5. Videntur D. Frass. sup. cap. 7. nu. 15. & 19. cum seqq.

Ad Num. 5.

Inter cæteras causas, propter quas ad Bullarum retentionem devenitur, illa præcipua habetur, si extero Beneficium Ecclesiasticum per Sedem Apostolicam conferatur Solorzan. sup. lib. 3. cap. 19. num. 10. cautè enim, ac providè Regis nostris Constitutionibus aditus alienigenis præcluditur, ne Beneficia Ecclesiastica valeant adipisci, l. 14. cum seqq. l. 25. tit. 3. lib. 1. Recop. Idemque de pensionibus cavetur l. 18. eod. tit. Similiter quoad Indiarum Ecclesias non semel per Regia rescripta prohibetur, ne exteri ab Hispania ad Beneficia admittantur. Solorz. d. cap. 19. ex num. 5. qui fusè rem prosequitur, de quo etiam latissimè Azeved. in d. l. 14. Recopil. Salgad. de retent. Bullar. part. 1. cap. 10. num. 69.

Et generaliter ejusmodi Beneficia potius oriundis, quam exteris esse conferenda, probatur ex l. 13. tit. 15. part. 1. observant Solorz. ubi proxime, Flamin. de resig. Benefic. lib. 4. q. 7. Azeved. ubi pronuper, Azor. Instit. moral. part. 1. lib. 6. cap. 4. Greg. Lop. in d. l. 13. gloss. 2. & 3. Fusc. de visitat. lib. 2. cap. 5. num. 23. Garc. de Benefic. part. 7. cap. 9. num. 2. Valenz. conf. 34. num. 79. Borel. de præstant. Reg. Cathol. cap. 51. Mar. Muta ad Constit. Regn. tom. 3. cap. 7. num. 51. Burg. de Paz in l. 3. Tauri, num. 125. Did. Per. in l. 18. tit. 3. lib. 1. Ordin. D. Frasso de Rog. patron. Indiar. cap. 3. num. 13. ubi quampures.

Ex

30 Ex quo deducitur, si quis beneficium impetraverit, non exprimens ex quo oppido, si ve diocesi ortus sit, vel aliunde se oriundum, fingens, gratia ob vitium subreptionis non subsistet. Solorz. sup. tom. 2. lib. 3. cap. 19. nu. 9. Greg. Lop. in d. l. 13. gloss. 3. Azeved. ubi proxime, num. 7. Garc. sup. part. 8. cap. 9. num. 16. & alij apud Barbof. collect. cap. Proponente, num. 7. de rescript. nam ea qualitas tanti momenti habetur, ut cognito quod precatore non erat ex Diocesi, ubi beneficium vacabat; collationis gratia verosimiliter denegaretur.

31 In Hispania sunt Episcopatus quidam, nempe Burgenfis, Calagurritanus, Placentinus, in quibus beneficia necessariò sunt conferenda natis intra oppidum ubi beneficium existit, si quis idoneus proponatur, unde beneficia patrimonialia vocitantur: idemque observari præcipitur ubicumque talis vigeat consuetudo, l. 23. tit. 3. libro 1. Recop. atque ita si in derogationem ejus consuetudinis per Pontificum rescriptum Beneficium conferretur, esset locus retentioni, ut exequutio suspensa maneret, l. 25. tit. 3. lib. 1. Recop.

Verf. *Unde sanctissimum esset.*

32 Hæc repetit Azeved. in l. 14. tit. 3. lib. 1. Recop. qui pluribus suadet rationibus quantum expediat, ut quis in sua patria beneficium Ecclesiasticum administret, exclusis exteris, & à regno extraneis.

Ad Num. 6.

33 Per Bullarum retentionem Sedis Apostolicæ authoritas non decrevit, quin potius augetur, quandoquidem submissis precibus per supplicationem exornatur: nec Majestas læditur, cum exequutio rescriptorum ex justis, ac legitimis causis suspenditur, ut perfectè Princeps instructus voluntatem exequendam patefaciat: nec quicquam irreverentiæ ex hoc subditis imputandum, quod non paucis Constitutionibus præcipitur, de quo Salg. de retent. Bullar. part. 1. cap. 1. num. 1. & 2. & cap. 3. à princ. Azeved. in l. 14. num. 33. & 46. tit. 3. lib. 1. Recop. Bobad. sup. lib. 2. cap. 18. num. 208. Valenz. conf. 105. à num. 94. Cevall. de cognit. per viam viol. q. 6. à num. 62. ac commun. cont. commun. q. 897. num. 333. & alij per Solorz. laudari d. lib. 3. cap. 19. num. 10. & 11.

SUMMARIUM.

- 1 Exequutio Bullarum suspenditur ipsis retinentis, quoties per illas juris patronatus laicorum læditur, Beneficio imperato absque assensu patroni.
- 2 Pontifex potest derogare juri patronatus, etsi ad supremum Principem spectet.
- 3 Non derogat patronatus laicorum, nisi de eo in literis expressim mentione facta.
- 4 Ecclesiastico tacitè derogat.
- 5 Si patronatus ad Regem, aut Magnates pertinet, mentio fieri debet specifica dignitatis patroni ad derogationem, & num. 8.

6 Clausula generaliter derogante juris patronatus ad quemcunque pertineat, non includitur quod laicorum est.

7 Derogatio juris patronatus laicorum non presumitur, & quare.

9 Beneficia, quæ in Curia vacant, si sint patronatus Ecclesiastici, sine assensu patroni conferuntur: secus si patronatus laicorum existant.

10 Legatus de latere quæ beneficia valeat conferre, non assentiente patrono, & num. 11.

12 In reservatione Beneficiorum non veniunt quæ sunt patronatus laicorum, vel mixti.

13 De differentiis inter patronatus, remissivè.

14 Quando patronatus habeatur Ecclesiasticus, laicalis, vel mixtus, remissivè.

15 In dubio presumitur Ecclesiasticus.

16 Ex persona patroni dignoscitur in dubiis qualis sit patronatus.

17 Clericus potest habere patronatum laicalem.

18 Clerico acquirente jus patronatus, bonis intuitu Ecclesia quaeritur, erit Ecclesiasticus patronatus.

19 Principes solent mendacis precum, aut importunitate denegandum concedere.

20 Derogatio juris patronatus laicorum in Hispania non sustinetur, sed Pontifex per supplicationem exoratur.

21 Quibus ex causis in Hispania litteræ Pontificæ retinentur, remissivè.

22 Pontifex frequenter disponit de beneficiis vacantibus in Curia per obitum, cum expressa derogatione juris patronatus laicorum, modo ad Principes presentatio non spectet: & quid in Hispania observetur, ibid.

23 Quæ Beneficia apud nos licet vacant in Curia, per Sedem Apostolicam non conferantur.

24 An idem sit vacare Beneficium in Curia, vel apud Sedem Apostolicam, aut in Urbe, quoad reservationem?

25 Aliquando licet Beneficiarius in Curia decedat, non dicitur vacare Beneficium in Curia, ut reservationi locus sit.

26 Beneficia vacantia in Curia ubi non subjacent reservationi quoad jus patronatus utrum per Pontificem aut per Ordinarium conferantur?

27 Patronatus sui naturæ laicalis quomodo fieri possit Ecclesiasticus.

28 Ecclesiasticus quando in laicalem transferri possit.

29 Limitatur resolutio postea num. 27. circa translationem patronatus laicorum in Ecclesiasticum.

30 Si Episcopus habeat annexam temporalem dignitatem, ratione cujus patronus existat: erit Ecclesiasticus patronatus.

31 Patronatus communis laico, & clerico quoad favorabilia Ecclesiasticus erit, aut laicalis secundum utriusque naturam, & num. 32.

32 Quod si patronatus ad collegium Ecclesiasticorum, ac laicorum spectet.

33 Ubi dubium emerferit circa naturam patronatus, inspicere debet Ecclesia utilitas, ut ex ea decidatur.

34 Si ex conventionione patroni clericus, & laicus alternis vicibus presentent, pro vice clerici patronatus Ecclesiasticus habebitur, pro vice laici laicalis.

35 Jus patronatus multifariam acquiritur.

36 Prærogative juris patronatus laicorum duntaxat tribuuntur acquisito ex causa onerosa, velut ex constructione Ecclesie.

37 Ra-

- 37 Ratio expenditur, & declaratur, numero 38. in fin.
- 38 Patronatus non ex causa onerosa quaestus, si dubitetur an sit Ecclesiasticus, aut laicorum, quomodo decidendum.
- 39 Probata longeva quasi possessione presentandi, si allegetur patronatus acquisitus ex dotatione, vel constructione Ecclesiae, laicalis censetur, & quanti temporis possessio desideretur.
- 40 In Regio patronatu non procedit distinctio de qua supra, num. 36.
- 41 Idem dicendum in Hispania de quoribus laicorum patronatu, cuius derogatio non admittitur, etsi non ex causa onerosa comparatum esse constet.
- 42 In dubio patronatus creditur obtentus ex causa onerosa.
Bulla derogatoria juris patronatus laicorum in Hispania retinentur, quando solum noceant existenti in quasi possessione presentandi, qui patronus verus non sit, ibid.
- 43 Pendente in curia iudicio super Beneficio, aut jure patronatus, solet summus Pontifex illud conferre sine assensu patroni laici, nec opus est expressa derogatione.
- 44 Si uterque presentatus ante collationem Romae obierit, non dicitur Beneficium in Curia vacare, ut sit locus derogationi, aut reservationi.
- 45 Quid si duo jam instituti Romae litigantes, unus in Curia, alterque extra illam decedat.
- 46 Duobus presentatis litigantibus ob dissensum patronorum, si uni mors contingat, an possit patronus alium subrogare?
- 47 Limitatur hoc.
- 48 Si ex presentatis litigantibus alter in Curia decesserit, poterit Pontifex colligantem beneficium conferre absque novo assensu patroni.
Sed tertium instituire non solet, etsi ambo fato cesserint, Pontifex si laicorum sit patronatus, ibid. & num. 50.
- 49 Cum ex duobus presentatis litigantibus alter obierit, iudicium cum superstite peragitur: & si pro isto non feratur sententia, patronus iterum presentare valet intra tempus legitimum à die sententiae.
Regi nostro tempus non labitur, ne presentare possit, ibid.
Si patroni propter inter eos motam controversiam in tempore legitimo non presentent, Beneficium libere conferri potest, ibid.
- 51 Patronatus ad consanguinitates pias spectans an sit Ecclesiasticus?
- 52 Permutatio Beneficiorum an desideret patroni consensum? & num. 53. & 54.
- 55 Renunciatio Beneficio permutacionis gratia; utrum ad illud redire valeat, si ex defectu assensus patroni irrita declaretur?
- 56 Quae Beneficia permutare non liceat in Hispania, & Indiis.
- 57 Resignatio Beneficii nisi consentiente patrono, non substitit: ex hac autem resignatione si Beneficium conferatur, Bulla retinentur in Hispania, numero 59.
- 59 Resignans invalide ex defectu assensus patroni, non privatur Beneficio.
- 60 In novo Indiarum orbe resignatio est verita.
- 61 Pontifex ex Beneficio pensionem concedere potest; non requisito patroni assensu: quod declaratur numero 67. & 70.

- 62 De intellectu capitis penultimi de jure patrono, remissive.
- 63 Rector Ecclesiae an possit Vicarium constituere absque assensu patroni; & num. 64.
- 65 Quid de coadjutore, ut post mortem Rectoris in Beneficio succedat.
- 66 Vacante Ecclesia, interim dum Rector instituitur, potest Praelatus, inconsulto patrono, administratorem constituere.
- 77 Quid de inferioribus servientibus Ecclesiae, quos Rector designat.
- 68 Beneficia Regii patronatus in Hispania, nisi Rex assentiat, pensione non onerantur.
- 69 Pontifex poterit uni ex litigantibus beneficium conferre ea conditione, ut annuatim quantitatem adversario persolvat, tuncque patroni assensum non desideratur.
- 71 Pensio Ecclesiastica Beneficium non est.
- 72 Fallit si in titulum Beneficii concedatur cum onere alicuius Ecclesiastici ministerii.
- 73 Quae beneficia in Hispania pensionem non admittunt.
- 74 Ad unionem Ecclesiarum, seu Beneficiorum patroni assensus debet intervenire.
- 75 Quid ubi Pontifex Ecclesias unit.
- 76 Quid si inferior Praelatus ad unionem ex causa procedat.
- 77 Ut electus Episcopus retineat beneficia ex Pontificis dispensatione, non exigitur patroni consensus.

CAPUT XXXVI.

LEge 25. tit. 3. lib. 1. Recopil. recensentur lex causae, ex quibus licet Bullas Pontificias retinere in Hispaniae Regibus Praetoriis. Inter eas praecipua dignoscitur derogatio juris patronatus laicalis, sive Regis, sive privatorum; nam si in Curia Romana Beneficium impetretur absque assensu, seu praesentatione patroni laici, aut clerici, si patronatus Ecclesiasticus non est, exequutio per litterarum retentionem suspenditur interposita ad Sanctissimum supplicatione. Salgad. de retent. Bullar. p. 1. cap. 4. num. 138. & cap. 13. num. 59. Azeved. in l. 5. numero 1. tit. 6. lib. 1. Recop. Cevall. tract. de cognit. per viam violent. in prolog. num. 151. Solorzan. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 3. cap. 3. num. 33. Monter. in pract. tract. 5. de las Chancillerias, tit. Si guese el quarto proceso, vers. El tercero quando. Cur. Philip. par. 1. §. 5. num. 4. D. Frasso cum aliis de Reg. patronatu Indiar. tom. 1. cap. 3. numero 48. Utrum Bullas secundae, aut tertiae iussionis liceat retinere, exequutione impedita, disputat Salgad. d. cap. 3. §. unic.

Ad Num. 1.

Summus Pontifex valet omni patronatus juri derogare, conferrens Beneficia nullo interveniente assensu, seu praesentatione patronorum, etsi ad supremos Principes laicos patronatus spectet Salgad. d. cap. 3. numero 12. Tondut. questio. benefic. part. 2. cap. 4. §. 9. num. 33. Barbosa de Jur. Eccles. libro 1. cap. 2. numero 176. D. Frasso num. 39. & 45. Cevall. comm. cont. comm. quest. 897. numero 429. Tusch. lit. 1. conclus. 618. num. 12. Vivian. de jure patrono. lib. 3. cap. 3. vers. Vigesima nona sub. num. 24. Villalob. Arar. comm. opinion. lit. 1. num. 314. Sanch. consil. Moral. lib. 2. cap. 3. dub. 54. num. 2. Greg. Lop. in l. 13. gloss. 9. tit. 15. part. 1.

Ibi

Enucleatus, & auctus. Cap. XXXVI.

Ibi: Quae tamen est intelligenda.

- 3 Ut juris patronatus laicorum deroget Sanctissimus, de illo mentio fieri debet, nec derogatio subintelligitur per simplicem Beneficii collationem. Gregor. Lop. & Barbosa ubi proxime, Sanch. numero 3. Vivian. lib. 14. cap. 1. num. 100. Azeved. in l. 5. num. 2. tit. 6. lib. 1. Recop. Villalob. num. 515. Did. Per. in l. 2. vers. procedit quando, tit. 6. lib. 1. Ordin. D. Frass. cum aliis d. cap. num. 39. Quid si patronatus sit privilegio, aut praescriptione quaestus, vide infra, num. 36.

Ad Num. 2.

- 4 Si patronatus sit Ecclesiasticus, quoties Pontifex Beneficium absolute confert, nulla de illo facta mentione, tacite ipsi, & patroni juri derogare censetur. Vivian. lib. 14. cap. 1. numero 124. & cap. 2. num. 7. Sanch. numero 7. D. Frass. num. 38. Did. Per. ubi nuper, Salgado de reg. protect. part. 3. cap. 9. num. 102. Barbosa collectan. cap. 9. Cum dilectus, num. 4. de jure patrono. Solorzan. sup. dict. libro 3. cap. 3. numero 12.

Ibi: Imò si jus patronatus.

- 5 Cum patronatus spectat ad supremos Principes, aut Proceres, velut ad Ducem, vel Comitum, ut derogatio fortius effectum, non sufficit generalis mentio juris patronatus laicorum, sed requiritur specifica, & determinata, cum expressione dignitatis patroni, cui praesudicium inferitur. Sanch. dub. 55. numero 6. Solorzan. de jur. Indiar. libro 3. cap. 2. num. 18. tom. 2. Vivian. dict. cap. 1. num. 122. Alfar. de offic. Fiscal. gloss. 2. num. 19. Barbosa de protect. Episcop. part. 3. alleg. 57. num. 78. Didac. Per. ubi seq. D. Frass. de Reg. patronat. Indiar. cap. 3. num. 47. ubi alii.

Ibi: Quod autem diximus.

- 6 Licet Pontificis literis clausula inferatur, Non obstante quod presentatio ad quemcumque patronum spectet; non ideo tamen derogatum censetur juris patronatus laicorum. Sanch. conf. Moral. lib. 2. cap. 3. dub. 54. num. 5. Vivian. num. 104. Did. Perez ubi sup. Spin. de testam. gloss. 4. num. 44. Azeved. in d. l. 5. Recop. numero 3. Villalob. num. 316. Barbosa collect. Clem. 2. in fin. de prebend. Nec enim solet Pontifex juris patronatus laicorum derogare, nisi ex causa, ut videre licet apud Tondut. quest. benefic. part. 2. cap. 4. §. 9. ex num. 33. Barbosa de jure Eccles. lib. 3. cap. 15. num. 144. Vivian. sup. lib. 14. cap. 2. num. 8. cum seq. qui causas referunt, propter quas contingit, ut Pontifex jure patronatus laicali praesudicet.

- 7 Unde cum difficile, & non frequenter ad ejusmodi derogationem deveniatur (ut laici ad fundandas, ac dotandas Ecclesias excitentur) nunquam illam praesumitur. Gregor. Lop. in l. 13. gloss. 9. tit. 15. p. 5. nec clausula generali derogante comprehenditur, quae restringitur ad patronatum Ecclesiasticum, cui facile, ac saepe derogari solet; nam verba interpretantur secundum consuetudinem proferentis, l. Labeo 7. §. 1. de supellect. legat. l. Mela 14. vers. D. de Faria Covar. Enucl.

Sed si alimenta, de aliment. legat. nec ad casus insolitos referuntur, maxime in tertii praesudicium. Barbof. axiom. 222. numero 42. & 45. & consuetudo Principis mentem interpretatur. Barbof. collect. cap. Cum dilectus, numero 7. de consuetud.

Præterea in patronatus Regio, & Magnatuum ideo non inducitur derogatio, facta mentione generaliter de patronatu laicorum, tum quia illi raro, ac difficilius praesudicium inferitur: tum etiam quod sub generali dispositione non veniunt personae singulares, & ordinis eminentioris. Barbof. ex aliis collect. cap. Sedes 15. num. 6. & 7. de rescript. Et hæc pro ratione praemissarum conclusionem dixisse sufficiat, quæ itidem locum obtinent in patronatu mixto, partim Ecclesiastico, & partim laicali. Vivian. lib. 14. cap. 1. numero 111. Tusch. lit. 1. concl. 618. num. 3. & 13. Villalob. sup. lit. 1. num. 319. cum seq.

Ibi: His accedit, quod & reservatione.

Subjungitur aliud discrimen inter patronatum Ecclesiasticum, & laicalem, nam etsi provisio Beneficiorum, quæ vacant in Curia, jure sit reservata Pontifici, ita ut ea conferat, contempto consensu patroni; id tamen intelligitur de solo Ecclesiastico, non de laicali patronatu Sanch. sup. d. libro 2. cap. 3. dub. 54. num. 12. Tondut. part. 1. cap. 87. numero 4. Barbof. de protect. Episcop. part. 3. allegat. 57. num. 26. & collect. cap. 2. num. 12. de prebend. in 6. Cevall. commun. cont. commun. quest. 897. num. 452. Vivian. de jure patrono. lib. 1. cap. 3. num. 24. vers. Nona, D. Frass. cum plurimis sup. cap. 3. num. 37. Quod pariter in patronatu mixto procedit. Barbof. d. num. 26. Bene verum est, quod consuevit Pontifex derogare juris patronatus laicali, ubi Beneficium vacat in Curia, praesertim in mixto, nisi spectet ad Reges, aut alios Principes inferiores. Vivian. lib. 14. cap. 2. num. 8. 10. & 11. De patronatu acquisito ex privilegio, aut praescriptione, vide infra, num. 39.

Ibi: Cui suffragatur textus in cap.

Legatus de latere confert Beneficia patronatus Ecclesiastici sine praesentatione, aut assensu patroni: nec derogatione expressa, aut ejus mentione opus est, l. 13. tit. 15. p. 1. ubi Gregor. Lop. gloss. 9. Sanch. sup. num. 7. Vivian. lib. 14. cap. 1. num. 133. Garc. de benefic. part. 5. cap. 1. n. 17. Cevall. comm. cont. comm. 9. 613. Barbof. cum aliis de Ecclesiast. lib. 1. cap. 5. num. 38. & collect. cap. Cum dilectus, num. 4. de jure patrono.

Aliud juris est quoad patronatum laicorum, cui Legatus ille nec tacite, nec expresse valet derogare. Gregor. Lop. ubi proxime, Garc. numero 63. Tusch. lit. 1. conclus. 614. numero 1. Vivian. ubi nuper, & lib. 1. cap. 3. numero 24. vers. Vigesima nona, Barbof. d. cap. 5. num. 44. & d. collect. numero 4. ubi alii, quod utriusque in mixto patronatu observatur. Tusch. ubi proxime, Garc. num. 67. Barbof. ex aliis d. cap. 5. num. 45. Verum hæc ita se habent quoties patronatus laicalis competit ex fundatione, vel dotatione, non si praescriptione, seu privilegio

D d

gio